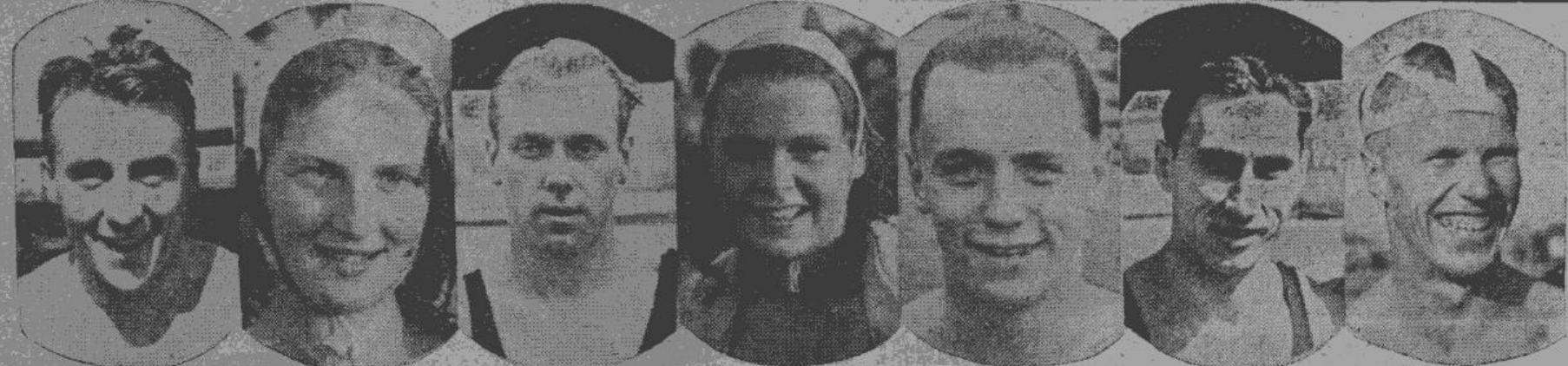

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā
Redakcija un kantors: Rīgā, Pils ielā Nr. 9, dz. 8 (b. akus bij. Nodokļu dep.). Darba laiks katru dienu no pl. 10-14 bet sestdienās no plkst. 10-12
Pirmdienās redakcija slēgta
Tālr. 32384
Svētdienas vakaros — 23818 un 34993
Pašta telegrāfa rēķins 1175.

Sporta PARĀJĀJĀI

No apakšas kreisā pusē uz augšu: Nikolajs Zaicevs (Auseklis), Aleksandra Tomaso-Briede (ASK), Tālvāldis Ozolcelms (US), Skaidrite Būrmāne (US), Oskars Šins (Daugavieši), Irēna Apine (US), Viktors Stāris (US), Tatjana Plūme (US), Ziedonis Čūkainis (US), Jānis Kauļiņš (US), Ēriks Kazāks (Daugavieši), Liliņa Bunkša-Pētersone (ASK), Jānis Ronis (US), Tatjana Muskata (Daugavieši) un Gunars Rozīšs (ASK), O. Sprūdes uzp.

Rekordiem vainagota peldēšanas sezona

Šīgada bilance: 19 jauni Latvijas rekordi!

Nevienā sporta veidā šogad nav uzrādīt tik apbrīnošanas cienīgi sasniegumi kā peldēšanā. Protams, ievērojami rezultāti sasniegti arī citās sporta disciplīnās, lai minam kaut vai Stendzenieka pasaules klases varējumu šķēpa mešanā, bet peldētāji bijuši tie, kas likuši visvairāk un visbiežāk par sevi runāt. Nebija gandrīz nevienas saciksties, kurās netiktu labots kāds rekords. Tā galu galā šīgada bilancē skatāmi 19 jauni Latvijas rekordi, bet rekordzīmes labotas pavisam 21 reizi. Tas ir sasniegums, kas tiešām pelna vislielāko atzinību, sevišķi tādēļ, ka mūsu peldētāji iemīļotajam sporta veidam tā isti var nodoties vienīgi dažus mēnešus — vasarā, kad saule bagātīgi lej savus stārus pār zemi un silda mūsu dzirdos ūdeņus. Ziemas mēnešos jāpmierinās ar dažādiem sagatavošanās vingrinājumiem. Labi, ja kādu reizi vēl nedēļā var tikt uz Krēgera pirts mazo baseinu, bet bieži vien jāiztiek arī bez tā. Šie tiešām neapskaužmie apstākļi tad nu arī nodod vislabāko liecību par mūsu peldētāju šīgada varējumu lielo vērtību. Vēl sasniegumu nozīmī ievērojami palielina apstākļi, ka rezultāti uzrādīti vienīgi savstarpējās cīņās ar pašu zemes peldētājiem, bieži vien koknkurences trūkuma dēļ pat tikai cīņā ar laiku. Bija gan paredzēta Kenigsbergas peldētāju viesošana Rīgā, bet dažādu apstākļu dēļ mūsu peldētāji tomēr nepiedzīvoja lielo brīdi — sacenšies ar ārzemju spēkiem. Pievērsoties pašiem peldētājiem, jāsaka, ka visbiežāk runāts par diviem vārdiem — Tālvāldi Ozolcelmu (US) un Tatjanu Plūmi (US). Ozolcelms ievērojami tuvojies starptautiskā mēroga rezultātiem, izvirzoties par Latvijas visu laiku labāko peldētāju, bet Plūme viena pati šogad labojusi 6 rekordus. Biedrību meistartitulu peldēšanā izcīnījuši Daugavieši, kuri hegemonija pilnīgi nenoliedzama ir kraula peldējumos, bet labākās sekmes tomēr uzrādījuši US pārsīvjī, kas no 19 jaunajiem rekordiem savā kontā iegrāmatojuši 13! Slēdziens var būt vienīgi tāds, ka ar šīgada peldēšanas sezonu varam būt augstākā mērā apmierināti.

Kad nespēja ierindoties piemērtās rindās, 100 m distancē viņš nav ticis pat staro pirmajiem pieciem! Jāsaka, ka Liepiņš nebūt nav regresējis, viņa sniegums pānīgi apmierinājā arī šogad, bet — radušies divi jauni talanti, kas sevi negaidot atstāja tūlīt aiz Ozolcelma par nākošajiem labākajiem krūšniekiem. Tie ir ASK reprezentanti Rozīšs un Pacunskis. Par viņu uzrādītajiem rezultātiem jāprecizējas katram sporta draugam. Abi gados vēl pavisam jauni, tā kā nākotnē varam daudz no viņiem gaidīt. Zēl, ka darbs operā no treniņiem atrāvis šīgada Rīgas meistaru Viktoru Ozoliņu (ASK). Viņš šī sezonā startēja tikai vienu reizi — Rīgas meistarsacikstēs, bet tomēr pārliecinoši izcīnīja meistara godu 100 m distancē ar 1:31,6 min. rezultātu. Mūsu apstākļos tas ir ievēri-bas cianīgs sasniegums. Ja Ozoliņš varētu nopietni trenēties, tad viņa rezultāti cīņā ar Ozolcelmu stipri uzlabotos, un mēs varētu lepoties ar diviem augstvērtīgiem krūšu stila speciālistiem. Tagad Ozoliņš tomēr nolēmis pāriet atpakaļ peldēšanā un nodoties vienīgi bāletam. Mākslas cieni-tāji par šo lēmumu var oļecāties, bet mūs-a sports līdz ar to zaudē pumpuru, kurš tikai vēl katavojās atvērties viskošākā ziedā.

Stieviešu sacensībās krūšu stila veselu klasi pārkāpa par savām konkurentēm bija

Dažreiz rekordi top arī negribot. Mūsu kraula meistare Tatjana Plūme pirms sava peldēja rekordpeldējuma 500 m distancē ne-lutās labi un sevīlējās startēt. Gādīgais lēvs — mūsu sporta vadītājs Roberts Plūme tomēr negribēja palaist garām Helisko izdevību. «Pāpā, es negribu peldēt...» — šēla balss lēdza Tatjana, bet «pāpā» zi-nāja no paša plašās sporta pieredzes, ka tā ir vienīgi maza neticība savam spēkiem. Kad rekords tomēr bija labots, Tatjana, iz-kāpusi no ūdens, tālīt vispirms stādās pie ūdens un ar padevīgu meitas skūpstā priē-cās par padoma. Šo iestimo, ainu uzkēris Otto Sprūde un padarījis nemirstīgu kā vē-sturisku dokumentu.

Jaunie Latvijas rekordi peldēšanā

Table with columns for distance, swimmer name, and time. Includes sections for 'VĪRIEŠU SACENSĪBĀS' and 'SĪVIEŠU SACENSĪBĀS'.

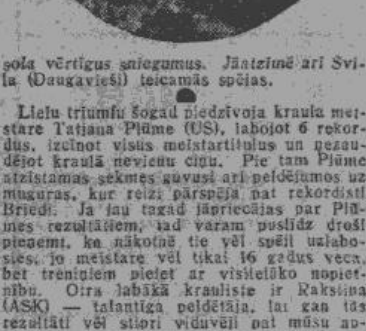
Liliņa Bunkša-Pētersone (ASK). Neatlaidi-ga un čakla, tāda viņa bija kā treniņos, tā arī sacikstēs. Ilgu gadus Pētersone ir mūsu meistare, bet rekordzīmes godu viņa šogad tika pirmo reizi. Veiklīe trīs re-kordi tādēļ meistarei ir arī labākās gan-darījums par pielikto darbu un pūliņu. Pē-tersone savu sniegumu arvien kāpinā, tā kā nākamā gadā no viņas varam gaidīt vēl lielākus varējumus. Tūlīt aiz meistar-es Irēna Būrmāne (US) un Muskata (Dau-gavieši). Kura no abām pārkāpa tiešām grūti izšķirti, 100 m labāko rezultātu uzrādī-juši Muskata, bet karāks distancēs pā-rkāpa ir Būrmāne. Vēl viens priestāsts: Mus-katas stipri puse ir roku darbība, bet Būrmāne labāk strādā kājam. Muskata šogad tomēr katrā zinā stipri progresējusi. Vēl sezonas sākumā viņa 100 m nespēja veikt zem 2 min., bet nu iet jau krūtīm zem 1:50 min. Ir tomēr kāds apstākļa, kas runā Būrmānei par labu — viņa darba an-otāklju dēļ treniņus nav apmeklējusi tikpat kā nēmas. Bez tam ūdenī stā daudz vieglāk, nepiespēstāk uz priekšu kā Muskata; ievērojot visus šos faktus, Nr. 2 tomēr gribētos piešķirt Būrmānei, lai gan Mus-

katas talants nav nošēdzams. Redzēsim, ko abas peldētājas sniegs nākamajā sezonā.

Mūsu pati ātrākais peldētājs neapšau-bāmi ir Ēriks Kazāks (Daugavieši), kas īe-viški labā sniegumā bija sezonas sākumā, kad gandrīz jau laboja Lēbelim piederošo rekordu 100 m kraula distancē. Kazāks treniņos ir ārkārtīgi enerģisks, darbam viņš pieiet ar sirdi un dvēseli. Šoreiz tomēr viņš, laikam, pārtrenējās, jo sezonas otrā pusē uzrādīja daudz vājākus rezultātus. No Kazāka arī nākotnē varam gaidīt lieliskus sasniegumus, viens tomēr nepieciešams, lai pamākumi neizpaliktu — treniņi ziemā. Kazāks par sagatavošanās darbiem nedomā, bet treniņus atjauno vienīgi pavasarī, kad ledus jau izgājis. Bez iepriekšēja darba būs grūti tikt pāri pašreizējo spēju robežai. Otrs labākais kraulists neapsaubāmi ir Šins (Daugavieši) — jaunais rekordists 800 m distancē, bet reizi arī otrs ātrākais virs. Šina spējas visiem pazīstamas, katrs zina viņa enerģisko peldējumu un neat-slābstošo cīņas prieku. Pilnīgi apmierinā-ja Miezīša (ASK) sniegums, lai gan arī viņš labākos rezultātus uzrādīja sezonas pirma-jā pusē, jāpat labš bija arī iekavnieks Pile. Šini gadā ārkārtīgi strauji progresējuši Banmanis (Auseklis) un Lazdiņš (Dauga-vieši). Ar lielāko interesi jāseko abu tālā-kajām gaitām, kas pēc līdz šim uzrādīti

Ko, vai Heliskais krūšu stila peldētājs Tālvāldis Ozolcelms ticis jau tēva godā? Nē, Jūs maldāties! Mazais zēns, kas plūstam acīm vērē pasūti no sevi, ir Juris Pētersons — mūsu rekordists Liliņa Bunkša-Pētersones trosmānīnīks. Meistaro, apmeklējot treniņus un saciksties, bieži vien nem mazo Juri līdz. Peldētāvā zēnam arī netrākst nedz drauga, nedz rotais biedrs, Aursējā uzņemumā redzam Juri smagnī 'dālam' uz Ozolcelma kābja. Vai dienās arī Juris klas peldēšanas rekordists? Pama-ts šādām domām ir, jo nedrīkstam oļemīrst, ka no peldētāju sprindām nek nevien vana māte, bet arī tēvs. Ja zēns jau tagad nonāks tāda skototāja kā Ozolcelma rokās, tad panākumi nedrīkstētu izpalikt... O. Sprūdes uzp.

šola vērtīgu sniegumus. Jāatzīmē arī Svi-la (Daugavieši) teicamās spējas. Lielu triumfu šogad piedzīvoja kraula mei-stare Tatjana Plūme (US), labojot 6 rekor-dus, izcīnot visus meistartitulus un nezaudējot kraula nevienu cīņu. Pie tam Plūme atzīstamas sekmes gūvusi arī peldējumos uz muguras, kur reizi pārsēja pat rekordisti Briede. Ja jau tagad jāprecizējas par Plū-mes rezultātiem, tad varam puslīdz droši pieņemt, ka nākotnē tie vēl spēlī uzlabo-sies, jo meistare vēl tikai 16 gadus veca, bet treniņiem pielet ar vislielāko nopiet-nību. Otra labāka krauliste ir Rakšina (ASK) — talantīga peldētāja, lai gan tās rezultāti vēl stīri viduvēji oai mūsu an-otākljos. Nopietnā treniņā tomēr daudz sa-sniedzams, tādēļ cerēsim, ka jau nākamajā vasarā pieredzēsim krietnāku sniegumu. Peldējumi uz muguras skaitīs mūsu sān-tu bērnus — šo skatīmi vienmazāk dalībnieku. Krietnu sniegumu šogad bija Ziedonis Čūkainis (US). Gaidījam no viņa vēl vairākus rekordlabojumus, bet tad meistaram brīdi, kad atrādās vislabākāji sniegumā, nācās pārturātki treniņus, un neredzēti pa-lika vairāki labi nodomi. Čūkaini tomēr pazīstam kā cilvēku ar stīru grību, tādēļ drīkstam cerēt, ka savus nodomus viņš pie-pildīs nākošā gadā. Nr. 2 peldējums uz muguras ir Zaicevs (Auseklis), kas, iztrūkstot Čūkainim, šogad iemantoja Rīgas mei-stara laurus. Nepiemērtas nevar atstāt arī Sniedzes (ASK) un Silina (VEP) krietnos sasniegumus. Stieviešu sacensībās Aleksan-dra Tomaso-Briede (ASK) gandrīz parasti nācās startēt bez konkurences, tādēļ arī (Beigās 3. lpp.)

Teicamu skolu mūsu labākie peldētāji šo-gad guva Berlīnē, bet tie, kas nebija tikusi uz Vācijas metropoli, daudz mācījās arī te-pat Rīgā vācu trenera Sternbergera vadī-bā. Vairāki jaunie paaudzes peldētāji pēc trenera vadībā veikta sagatavošanās darba ievērojami progresēja, piem. Pacunskis un Muskata. Ja viņi vēl sezonas sākumā bija tikai viduvēji sniegumu, tad beigu posmā lika par saviem rezultātiem tiešām priē-cāties. Vispār jāsaka, ka šogad mūsu peldētāji treniņus apmeklēja sevišķi čakli. Balastdambja peldētāvā katru dienu varēja vērot brīni izdevušus stāvus treniņus, kas starta lēcieni, gan arī stīlu. Nav brī-nums, ka panākumi arī neizpalikta, jo darbs allaž tiek atalgotš. Visintensīvāk treni-ņiem nodēvās krūšu stila speciālists Tālvāldis Ozolcelms (US). Jau agrākālos ga-dos pazinām viņu kā lielisku peldētāju, kas skatīlīus ierprecināja teicamiem sasniegu-miem. Pagājušā gadā gan Ozolcelms ir kā nozonda no redzes aploka, bet šogad viņš atkal lika koši jo koši iemirdzēties savam sniegumam. Sezonas sākumā Ozolcelms vēl izcēla diskvalifikāciju. Šo laiku viņš izlietoja ļoti lietderīgi — nenātraukti inten-sīvi trenējās. Jau pirmajā startā meistars pārsteidza ar ļau gandrīz starptautiskā klasē rekordsniegumiem: 100 m — 1:17,8 min. un 200 m — 2:53,9 min.! Ne mazāk veiksmīgi izrādījās arī turpmākie starti. Sezonas nobeigumā Ozolcelms bija labojis četrus rekordus, bet divos — abas stāfe-lēs — skatījās līdzpašnieks. Tiešām, lie-liski panākumi! Tādēļ arī pilnīgi dābūtāli varam uzskatīt Tālvāldi Ozolcelmu par Latvijas visu laiku labāko peldētāju. Pa-gājušā gada meistars L. Zaicevs (Auseklis) šo-

ASK pēc dramatiskas cīņas ar VEF iegūst Rīgas meistartitulu futbolā

VEF vēl otrā puslaikā atrodas 3-0 vadībā, bet beigās tomēr zaudē 3-5!

Rīgas futbola meistarības izcīņā vakar abu turnīra vadošo vienpadsmitu ASK un VEF sacensībai vajadzēja noskaidrot jauno Rīgas meistartitulu, ASK laukumā 3000 skatītāji arī pieredzēja dramatisku spēkošanos, kur 2. puslaika sākumā VEF futbolisti jau bija pratuši izcīnīt 3-0 pārkumu. Tālāk spēles risinājumā ASK tomēr spēja ne tikai rezultātu izlīdzināt, bet beigās panākt arī 5-3 uzvaru. ASK tādā veidā savam Latvijas meistartitulam pievienoja arī Rīgas meistara godu. ASK jaunais panākums vēl ievērojamāks tādēļ, ka 1. vieta izcīnīta bez neviena zaudēta punkta. Vispār ASK laudis Latvijas un Rīgas meistarības turnīros nav zaudējis neviena sacīkstī. Atliek vēl ASK virknējumam izcīnīt Latvijas kausu, lai mūsu šīgada futbola sezonā būtu aizritējusi zem pilnīgas ASK hegemonijas zīmes. Parējās Rīgas meistarības pēdējās kārtas spēles vakar un aizvakar deva šādus iznākumus: RFK-US 3-1 (2-0), RV-LDzB 2-0 (1-0) un Daugavieši-Vairogs 8-0 (3-0). Piedalīšanos Latvijas kausa izcīņā no Rīgas vienībām jau pilnīgi nodrošinājušas ASK un VEF izlases. Lielāko interesi saista iautājums, kas būs trešais rīdzinieku reprezentants. Noteiktākās cerības var loļot Rīgas Vilku un Daugaviešu vienpadsmiti, kuriem vēl jābolsvē vairākas sacensības. Rīgas meistarības pēdējās sacīkstes risināsies šonedēļ. Trešdien, 29. septembrī, pl. 16.30 ASK laukumā sastapsies Daugavieši ar US, bet stadionā tai pašā laikā spēkosies RV un Vairogs. 3. oktobrī nopietnā cīņā dosies RV un Daugaviešu komplektējumi, kur, šķiet, arī pilnīgi noskaidrosies, kas bez ASK un VEF pārstāvēs Rīgu kausa izcīņā.

RĪGAS VILKI—LDzB 2-0 (1-0)

RV: Bebris, Gromovs, N. Vasiljevs; Vjehļs, T. Vasiljevs, Seino; Gulbis, Kuzmins, Skadiņš, Vitols un A. Kudrašovs. LDzB: Konecis, Lazdiņš, Līepiņš; Loops, Okmanis, Tomaško; Jansons, Gelsons, Līķorls, Aradts un Lavenleks. Tiesnesis S. Lazdiņš (Daugavieši). ASK laukums. 400 skatītāju. Vārtu ieguvēji: A. Kudrašovs un Kuzmins.

Svarīgos uzvaras punktus gan «vilki» ieguva, taču viņu sniegtā bija skatāms maz uzslavējamu īpašību. Centības ziņā zaudētāji pat pārspēja uzvarētājus. Ik puslaiku RV vienpadsmiti pa reizi ierādīja bumbu dzelzceļnieku sargātos vārtos. Pirmajā 45 minūtēs mērķi sasniegta A. Kudrašova šāviena, kamēr otrajā spēles posmā sekmīgs bija kāds Kuzmina sitiens. Pie abu vārtu zaudējuma gan bez vainas nepalika arī LDzB beigu vīrs Koncl. Vienīgā, kas šoreiz savu pienākumu veica aminorinoši, bija Rīgas Vilku aizsardzības veidotāji, kur vienu no šīs sezonas iaukākam debijām absolvēja Gromovs. Pie pavājas abu sūcēņu darbības grūts neteicās arī sacīkstes vadītāja S. Lazdiņa uzdevums. RFK-US 3-1 (2-0)

RFK: Brīdītis, Lauks, L. Freimanis; Krupšs, Līdmanis, Volgasts; K. Freimanis, Firsovs, Gaubšteins, Prūsīs un Markovskis. US: Būmanis, Rītums, Blūķis; Bratāns, Hermanovskis, Anziņš; Sachnazarovs, Mellups, Klāvs, Elmāns un Grāsis. Tiesnesis M. Kirštelis (LSB). VEF laukums. 200 skatītāju. Vārtu ieguvēji: Gaubšteins (3) un Sachnazarovs.

Pierādījās, cik liktenīgi dažreiz var būt, kad neierodas pamata sastāvā spēlētāji (studentiem — Ikners un Zvirgzdiņš), bet rezervistī nav laikā saņēmušies. US bija

tikai 9 vīru sastāvā, kad jau 2. minūtē Gaubšteins ar galvu ierādīja sacensības jaukākos vārtus. Vēl reizi 1. puslaikā un tad otrajā 45 minūtēs Gaubšteins pārspēja US aizsardzību, pie kam pēdēja kaadījumā K. Freimanis tik jauki piespēlēja bumbu centrā, ka Gaubšteinaim to atlika tikai izvirzīt pilnīgi brīvības vārtos. Beigas pie goda vārta ieguvis tika arī studentis, kad Brīdītis «svēnīcā» ielidoja uzslavējamā Sachnazarova raidījumā. Samērā maz intriģējošajā spēlē RFK atzīmēja skaidru 3-1 pārkumu. Uzvarētāji it pārliecinoši dominēja laukumā. Tomēr arī RFK vienpadsmiti nebūt nesniegta kādu no savām labākajām debijām. No sirds gan iepriecināja uzvarētāju uzbrukuma vadītājs Gaubšteins, kas bija cāklis un uzņēmīgs cīnītājs, nemaz neņemot vērā, ka viņš iesita visus 3 vārtus. Tikams otrreiz skatāms Gaubšteina galvas spēle. Interesants bija RFK pussargu līnijas grupējums, kur centrā atradās Līdmanis, kamēr Krupšs tagad kļuvis par pastāvīgu malējo pussargu. Studentu virknējumā atzīmējamā sniegumu nodemonstrēja ātrās malējas uzbrucējs Sachnazarovs un mūsu agrākais internacionālais spēks Anziņš, kad viņš 2. puslaikā pagāca aizsarga posteni. Sacīkstes vadītājs M. Kirštelis (LSB) atstēja sevi kā vienu no spējīgākiem mūsu jaunās paaudzes tiesnesīmi. Pavisam niecīkais skatītāju pulciņš iecīnāja, ka RPK-US sacensībai Rīgas meistarības izcīņā nepiekrīta svarīgāka loma.

DAUGAVIEŠI—VAIROGS 8-0 (3-0)

Daugavieši: Kozlers, Straupe, Vilms, Ozols, Slaviļšons, Celmaušs; Vucēns, Pauls, M. Petersons, S. Lazdiņš un Znatnais. Vairogs: Adamonis; Viļunsons, Dubņičis; Temmers, Makulāvičs, Kleisbergs; J. Zaleskis, Galis, Aseostarkis, V. Zaleskis un Kuzmins. Tiesnesis J. Skadiņš (RV). ASK laukums. 200 skatītāju. Vārtu ieguvēji: Znatnais (3), S. Lazdiņš, Vucēns, Pauls, M. Petersons un Ozols.

Pēc vakardienas sacensībām Rīgas futbola meistarības izcīņas punktu tabolo sniedz šādu ainu:

Spēles	Vārti	Punkti
1. ASK	26-6	14-0
2. VEF	28-12	10-4
3. RFK	14-10	8-6
4. Daugavieši	16-8	6-4
5. RV	11-9	6-4
6. US	8-23	2-10
7. Vairogs	6-10-28	2-10
8. LDzB	10-24	2-12

Visas spēles jau absolvējušas ASK, VEF, RFK un LDzB vienības. Rīgas meistarības turināt vēl vispār noturams 3 sacīkstes: RV-Vairogs, Daugavieši-US un Daugavieši-RV. Svarīgākā ir pēdējā, kurā, šķiet, noskaidrosies trešais vienpadsmitis, kas kūs tieši piedalīsies Latvijas kausa izcīņā.

vēji: Znatnais (3), S. Lazdiņš, Vucēns, Pauls, M. Petersons un Ozols.

Nepārtrauktā lieta risinājās Daugaviešu un Vairoga sastāpšanās. Jau 1. minūtē Znatnais guva vārtus Daugaviešu labā. Šis notikums arī apzīmēja visu tālāko spēles gaitu. Smagais, pielūkušais laukums uzstādīja abiem pretiniekiem augstas prasības, un Vairogs šo šķēršli nesēja pārvārtēt, jo vairāk tādēļ, ka Daugavieši brīnumātri bija pratuši izcīnīt vadošo lomu. Kaut arī Daugaviešu sastāvā iztrūka viņu labākais uzbrucējs Ed. Freimanis, kas pēkšņi saslimis, mūsu jaunais virslīgas loceklis tomēr prata cītā likt visu enerģiju un uzmanību. Tā pavisam negaidīti dzima Daugaviešu angstā 3-0 uzvara. Jau 1. puslaikā Daugavieši panāca 3-0 pārkumu. Pēc Znatnāja mērķi sasniegta Daugaviešu futbola nozāres vadītāja Sigurda Lazdiņa un Vucēna šāvieni. Otrajā 45 minūtēs Daugaviešu ieguvumu sērija turpināja angstādi Pauls 4-0, M. Petersons 5-0, Ozols 6-0, Znatnais 7-0 un beigās 8-0. Pie 7-0 rezultāta Vilms pāri vārtiem pārvāca 11 m soda sitienu. Loti nepatīkams izvērtās sacensības noslēgums, kad Vairoga spēlētājs Jāzeps Zaleskis tīši iespēja Celmaušam, pēdējo it vārtā savainojot. Protams, ka taisnīgais cīņas soģis Juris Skadiņš (RV) vainīgo noraidīja no laukuma. Tiešām iabrīnās, ka pat tāda rakstura sacensībā, kāda vakar bija Daugavieši-Vairogs, neapzinīgi futbolisti nesnēsi sevi savaldīt. Jauns talantīgs spēlētājs. Šķiet, Daugaviešiem veidojas Paula personā, kas pirmā vienībā skatīts darbojoties tikai nārtis reizes. Liekas, ka pārvācis 8-0 rezultāts pilnīgi pastāsa arī tādām, kas šai sacīkstē nebija klāt, ka laukumā šo izteiktīgo dominēja Daugaviešu satkanbalto tēru nesēji, kamēr cītārti caktājiem Vairogs laudim nepavisam neveicās.

ASK-VEF 5-3 (0-1)

ASK: Vitols; Ārens, Dzerālis; Koneckis, Valdmanis, Vitoliņš; Riekstiņš, Putniņš, Vanags, Puriņš un Pučkovskis. VEF: Lindbergs, Rana, Klāvs; Blauberģis, Anlis, Krāze; Bernāts, Ozoliņš, Līģeris, Niedriņš un Polča. Tiesnesis A. Jurčens (ASK). ASK lau-

kums. 3000 skatītāju. Vārtu ieguvēji: Riekstiņš (2), Putniņš, Pučkovskis, Puriņš, Līģeris (2) un Polča.

Jau sacensības sākuma minūtes iecīnāja, ka satūkšies tiešām nopietni pretinieki, kuri cīņā ielika visu savu spēju maksimumu. No pirmās minūtes skatītāji ar nūziku interesi vēroja ne tikai sīvu, bet arī augstvērtīgu spēkošanos, kādas mūsu laukā piedzīvotas visai reti. ASK laudis otrajā posmā darbojās ar vāja atbalstu, kas pavēra lieliskas izdevības uzbrucējiem izmēģināt gūt sekmes ar patāliem raidījumiem. Riekstiņš, Putniņš un Vanags arī nekavējās, taču skaudrie šāvieni allaž lidoja mērķim pāri vai garām, bet pārejos gadījumos savu vārdu teica veiklās veltiešu vārtu vīrs Lindbergs. Gan pēdējam nebija pa spēkam atvairīt kādu precīzu Ārena soda sitienu, bet šoreiz VEF virknējumā no vārtu zaudējuma paglāba Pučkovska atrašanās aizmugurē. Ne mazāk bīstami izvērtās VEF uzbrucēju gāieni. 15. minūtē notika, ka jauku Bernāta centrējuma ar galvu uzvēra Polča, un skatītāju gaviles vārdja sveikt pirmo VEF futbolistu panākumu. Ar šādu VEF vienībai loļvīlīgu 1-0 rezultātu arī noslēdzās pirmos puslaiks. Gan vēl dažbrīd ASK vīri bīstami aplenca pretinieka aizstāvētos vārtus, gan arī vēl puslaika pēdējā minūtē lieliska izdevība radās Polčam, taču viss tas it kā piemirsās pēc dramatiskās sacensības otrajā 45 minūtēs. Brīnumīgi veltiešu pārsvars jau izlēcās 3-0, un gandrīz katrs no cīņas vērtotājiem domāja, ka viņš zin sacīkstes uzvarētāju. VEF 3-0 pārkums izveidojās tādi, ka vispirms Līģeris veikli atņēma bumbu Vitoliņam un ierīpājā to vārtos. Tūlīt pilnīgi nevaļadzīgi nogrēkojās Ārens, un Līģerim atlika tikai precīzi izpildīt penālo 11 m soda sitienu: 3-0 VEF labā! Pārsteigami laukumā tomēr turpinājās. Pāris minūšu laikā Riekstiņš divas reizes pēc kārtas pārspēja Lindbergs, pie kam situāciju iegūt

otros vārtus radīja brīnišķīgs Putniņa melslatmaņevrs. Šie visi notikumi norisinājās 13 minūšu laikā! VEF pārkums nu pārdās vairs tikai 3-2. No jauna sākas nopietna un uzmanīga cīņa vērtīgo uzvaras lauru dēļ, kur triumfēja Latvijas meistara rutīna. 32. minūtē ar skaistu atmgurisku sitienu Putniņš rezultātu izlīdzināja. Pēc tam laukumā jau olnīgi valdīja ASK vīri: Pučkovskis iesita 4-3 un bagātīgo vārtu guvumu 2. puslaikā noslēdzta Puriņš. Tā no šķietami skaidri zaudēta 0-3 stāvokļa Latvijas meistars kaidināja gandrīz neiespējamo 5-3 uzvaru. Skaidrs, ka vakar spēkojās tiešām lieli sāncēsi, kur nācās pārliecināties, ka VEF virknējums no visām mūsu vienībām šai sezonā var iepoties ar levdrojamāko prognozi. Kad nu tomēr enerģiskie laudis no 3-0 vadošās lomas piedzīvota 3-5 zaudējuma, tad tas norāda, ka daudz vēl zināšanas jāņemanto taktiskā nācā, ASK atkal savukārt, kā jau meistara piederās, apliecināja, ka cīņu, kurā visi uzskatīja par neglābjami zaudētu, var arī uzvarēt. Gan bez pārmetumiem nedrīkst palikt daži ASK spēlētāji, par visu vairāk Ārens, kuri nesēja sapsrā, ka dažreiz arī viņu vienībai draud zaudējums. Pilnīgi lieki un neļģiti bija, ka Ārens tīši iespēja Līģerim, tā izveidojot vēl bīstamāku stāvokli. Jā, šai zinā daudz iāmācās nākotnē pat tik lieliskam sava darba veicējam kā Ārenam. Veltiešu aizsardzības galvenais balsts Āulis šoreiz nepārtraukti uzmanīja Vanagu, kurā vietā tad par galveno ASK uzbrukumu risinātāju kļuva Putniņš, kas vakar absolvēja vienu no savām vispār labākajām spēlēm. Zaudētāju vidū jauks nūstējums bija enerģiskā pussēra Krāze un saprātīgā Niedriņa sniegums. Uzslavējamā arī Līģera atjaulība. Divpadsmitais ASK vīrs laukumā bija sacīkstes vadītājs Jurčens, kas pierādīja, ka labam un objektīvam tiesnesim ir vienība, vai cīnās viņa bledrība vai kādi sveši pretinieki. Visur un vienmēr Jurčena soriedumi skanēja tā, kā to prasīja taisnība un istēnība. J. Za.

Mūsu acu priekšā paveras brīnišķīga aina no vakardienas lielās spēles, kur ASK un VEF izmēta kaušonus Rīgas meistartitula dēļ futbolā. Aizmugurē skatāms plašais lauku pulks, kas šoreiz dabūja pietiekami skumt un arī priecāties. (O. Sprīdes uzr.)

ASK — jaunais Rīgas meistartitula futbola. 1. rindā no kreisās: Pučkovskis, Dzerālis, Vitols, Vitoliņš, Ārens. 2. rindā: Borduško, Valdmanis, Riekstiņš, Putniņš, ASK pr-kas Rumba, ASK futbolā vienības sastādītājs Baumanis, Vanags, Puriņš un Koneckis. (O. Sprīdes uzr.)

(19) Eglis Hermanovska vācēja un ilustrācija.

Adrija runāja un dziedāja savu īpatno valodu. Saulei uzlecot, viņi ik brīdī tapa mazāki un mazāki. Viņu šķakatas saplūda troksnī, radīdamas balsis, dziesmas. Saule, zeltaini mirdzēdama, lēja bagātīgi savu gaismu pār jūras virsmu un tālumā jau saskatāmo Itālijas krastu.

«Mefalina» taisnā līnijā devās pretīm sava brauciena gala punktam — Brindizijai.

Uz klāja parādījās arvien vairāk pasažieru. Viens pēc otra klājā uznāca bandavieši, kas jutās pārsteigti, ka uz klāja jau priekšā Dzilna, Seržants, Leja un Salna.

Kā sveiciešus nesdamas no dzimtās Dzintara jūras kāpainās krastmalas, tvaikoni pārlidoja kajjas. «Mefalinu» no augšas sveica arī kāds Itālijas hidroplāns.

«Sveiciens no Dučēs zemes!»

Skaistā Brindizijas osta visu acu priekšā lēni kļuva arvien lielāka, arvien plašāka. Tikai pēc labas pusstundas tvaikonis pietājās ostas krastmalā. Tur jau garā rindā stāvēja ekipāžas — Brindizijas ormaņi, lai izvadātu pasažierus.

Pie pasu formālītātu kārtošanas ierēdnis jautāja Melnalksnim:

«Jūs esiet futbolisti, kuri brauc no Atēnām?»

«Jā! Taisnā ceļā no Atēnām.»

«Man zvanija no pasta un lūdza, lai jums paziņojot, ka pasta pie četrdesmit sestā lodziņa variet saņemt telegrammu.»

«Neej vis — tā būs jau pazudusi,» zobojās blakus stāvošais Seržants.

«Ne vienmēr vēsture atkārtojas,» skanēja atbilde.

Melnalksnis tūlīt pie ierēdņa noskaidroja, kur pasta atrodas.

Šī ziņa pēc mierīgā jūras brauciena, kurā viņi sāka visus pārdzīvojumus jau aizmirst, atkal radīja jaunu satraukumu.

Melnalksnis līdzī nēma vienīgi Kalēju, bet pārējiem lika ormaņos doties cauri pilsētai uz dzelzceļa pietātni, kur norunāja satikšanos.

Nemiera un ziņkāribas pilni, bandavieši ar ceļa somām devās pie ekipāžām. Korso braucienā ekipāžas rīpoja cauri dienvidnieciskajai pilsētai, cauri skaistām palmu alejām, brīnišķīgiem dārziem un pa asfaltētām ielām.

«Pilsēta nevar būt liela. Drīz jābūt funiklore,» ierunājās Kārlis Leja.

«Kas tas par rūpuli?»

«Itāliski — dzelzceļš.»

Stacijas laukumā Smiltņieks jautāja Lejam:

«Saki, Kārlī, kāpēc šeit stacijas laukumā neredz nevienu hoteli? Visās pilsētās ap staciju ir daudz viesnīcu. Šeit tomēr neredzu nevienas.»

«Bedekerā es lasīju, ka hotelus šeit saucot par albergo, tāpat kā pie mums par viesnīcām. Lūk, kur pie lielajām trim palmām stāv lieliem burtiem rakstīts — Albergo.»

«Melnalksnis ar Kalēju brauc!»

Kariete piebrauca. Bandavieši abiem aplīpa kā lapsenes ap spietu.

«Kas sūtījīs? Vai Vaitfords?»

«Nu, klausaties, es telegrammu jums nolasišu:»

Brindizijas pasta iestādē. Telegramma nodošama latviešu futbolistiem, kuri brauc no Atēnām uz Brindiziju ar tvaikoni «Mefalina».

Zipojiet man telegrafiski katru savu esošo un nākamo apmešanās vietu. Mana pagaidu adrese: Grieķija. Atēnas. «Hotel Metropoli». Arnolds Vaitfords. Sargājiet

Dzilnu! Tikko veselība atļaus, nekavējoties došos pie jums.

«Mūsu draugs Arnolds ir jau uz ķepām,» klusi no-teica Seržants.

Sākās vispārējās pārrunas.

«Manī draugi, man gribās tikt līdz Romai, un tad taisnā ceļā uz Rīgu,» teica Dzilna.

«Tāds jau arī būs mūsu ceļš,» Melnalksnis atbildēja.

«Es vairs pat brīdī ilgāk negribu palikt ārpus Latvijas. Man nav interese nekur, nevienā vietā uzskavēties. Šie mūžīgie starpgadījumi visu ceļošanas prieku arī jums ir samaitājuši. Katru brīdī jābaidās, ka kaut kas varētu notikt. Šeit dienvidos visi cilvēki izskatās tik vienādi, ka patiesi nevar zināt, kurš ir draugs, kurš ienaidnieks. Kas nu tas par prieku, kad visur jāuzmanās, kad jāļaujas sevi apsargāt. Vai tad patiesām policijai nav vairs nekādas varas, lai novērstu draudus. Šī lieta jau sen aizgājusi par tālu.»

Man trūkst vārdu, lai varētu jums pateikties par to draudzību, kādu no jums visiem saņemu. Bet, es zinu, ka tādas pat nepatīkšanas, kādas man šini braucienā uzklīdušas, varēja tik pat labi, nedod Dievs, gadieties kuram katram no jums. Un es zinu, tik pat draudzīgi un izpalīdzīgi mēs tad palīdzētu.»

Tāpēc jūs sapratīsiet, ka man ir tikai viena doma — kā ātrāk tikt mājās. Tur, es zinu, nesagaidīšu nekādus uzbrukumus, ne arī telegrammas, un nesagādāšu pārējiem biedriem rūpes.»

«Tā nerunā, Jāni,» iesaucās Seržants. «Mēs šim braucienam varam būt pateicīgi, jo tas mūs vēl vairāk tuvinājis vienu otram. Draugiem sporta laukumā jābūt arī draugiem dzīvē. Šī turneja Bandavas futbola vienību saliedējusi istā sirsnīgā draudzībā. Mēs savai futbola vienībai varam likt devīzi: Draugs draugam. Tādas ir mūsu savstarpējās biedriskās attiecības. Vai tas nav jauki un ne ar kādām zemes vērtībām samaksājamas fakts?»